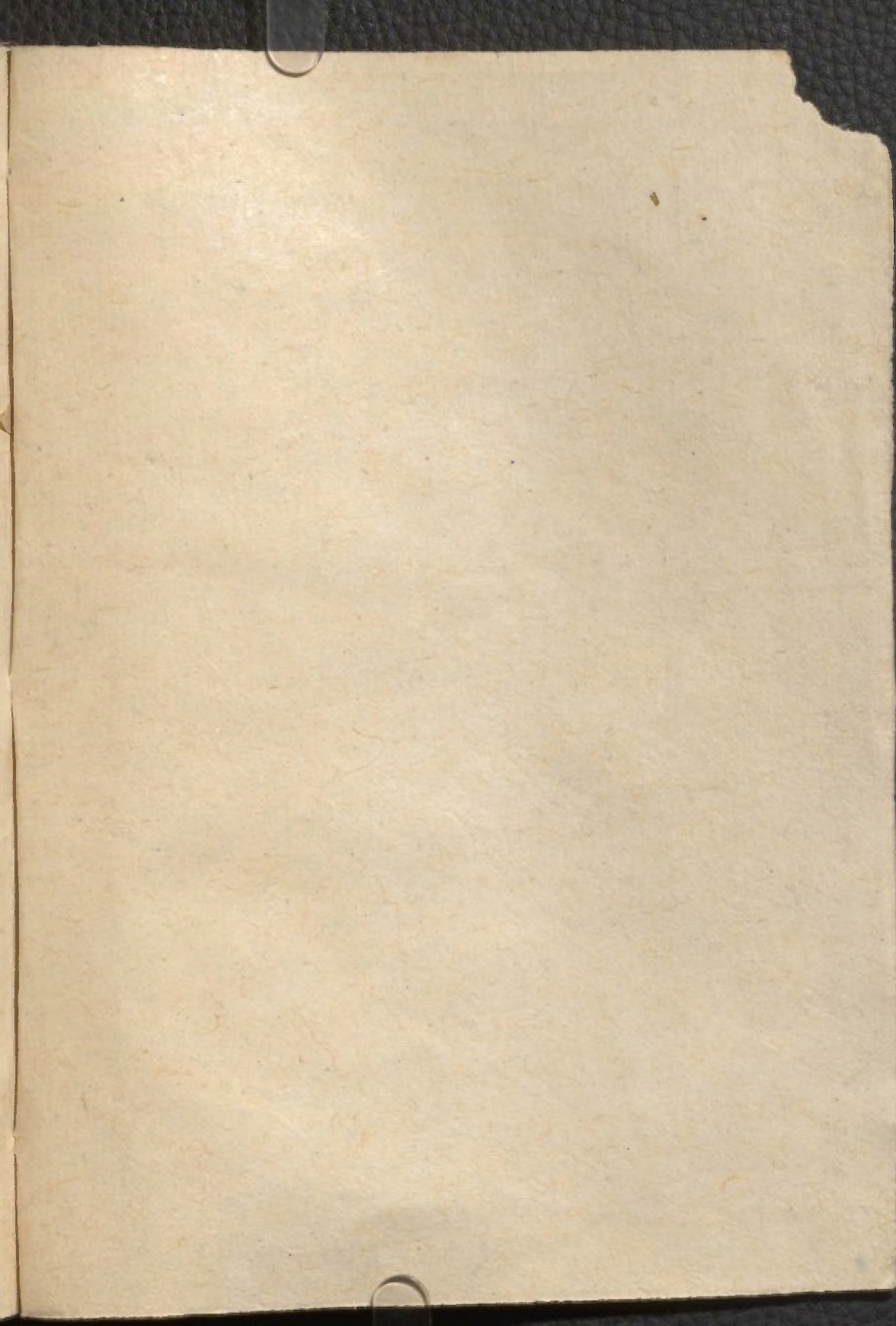


الجزء ٢٥

A31/10

S. 41, V 47

S. 45 end



16

إِلَيْهِ يَرْجِعُ الْعِلْمُ

بوي باز گردانیده دانستن قیامت
شود

وَمَا تَخْرُجُ مِنْ تَحْتِهِ

و نه برودن بخارج

مِنْ أَلْفَاظِهَا وَمَا

از تعدادها آن

تَحْمَدُ

تَحْمَلُ مِنْ أَنْفِ

باز می دارد هیچ دارد

وَلَا تَضَعُ إِلَّا بِعِلْمِهِ

و نه نه داند بداند

وَهُوَ بِمَا تَعْمَلُونَ آتٍ

و افزون که خواهد شناسا که آید

شَكَايَتِ تَائِبِ أَذْيَاكَ

مَا مَنَّا مِنْ شَيْءٍ وَضَلَّ

بِعَنُومٍ مَا كَانُوا يَدْعُونَ مِنْ

قَبْلُ وَظَنُّوا مَا لَهُمُ مِنْ نَجِيٍّ

لَا يَسْأَلُ الْإِنْسَانُ مِنْكَ عَمَّا

الْخَيْرِ وَأَنْتَ تَمْسِكُ بِالْأُولَى

فَبِمَا قَسَّيْتَ قُلُوبَهُمْ أَعْمَأْتَهُمْ

رَحْمَةً مِّنَّا مِن بَعْدِ ضَرَاءٍ

مَسَّتْهُ لَيَقُولَنَّ هَذَا إِلَى مَا

أَخَذْتُ السَّاعَةَ قَائِمَةً وَلَئِن

تُرْجِعْتِ إِلَى رَبِّي أُنَبِّئُ

لِي عَنْكَ لِلْحُسَيْنِ فَلَنُنَبِّئَنَّ

الَّذِينَ كَفَرُوا بِمَا عَمِلُوا وَلَئِن نَّفَعَهُمُ

مِن غَضَابٍ غُلِظَ وَإِذَا

أَجْمَعْنَا عَلَى الْإِنشَاءِ أَعْرَضَ

روى بگرداند

آدی

بر

نیکویی کنیم

وَنَادَى بِعَابِدِهِ وَإِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ

و دعوت آفند خود را یا کرده و چون رمدش بدی

لَعَنَ عَزِيزٌ قَلْبَ

یکو

بسیار دادیم بود

خواندن

نزد
بسی

أَرَأَيْتُمْ إِنْ كُنَّ مِنْ

از

باشد

آید

ضرر بیند

عِنْدَ اللَّهِ ثُمَّ كَفَرْتُمْ بِهِ

بوی

کفو آید

باز

خدای

تد

مَنْ أَخْلَصَّ مَعَهُ هَوًى

در

او

از آنکه

مکروه تد

کیست

شَقَاقٍ بَعِيدَةٍ سَتَرْتُمْ

پنهان

زود بود که نمایم شافل

دور و نازله

آيَاتِنَا فِي الْأَفَاقِ وَفِي

أَنْفُسِهِمْ حَتَّىٰ يَتَبَيَّنَ لَهُمْ

أَنَّهُ الْحَقُّ أَوَّلَ يَوْمٍ

يُنْزِلُ بِهِ آتٍ عَلَىٰ كُلِّ

شَيْءٍ شَهِيدٌ إِلَّا أَنْهُمْ فِي

مِرَّةٍ مِمَّنْ لَقَا رَبَّهُمْ

إِلَّا أَنَّهُ يَكْبِتُنَّ عَنِّي

بِدَانَك هداينه وي مهر چیزی داناخت

سورة حم عسق طيبة خدایات

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

مهربان بخشنده

خدای

حم عسق کذلک یوحی

وحی میکند

همچنانست

حق حکم دهد و علم و سنا و تدبیر من

إِلَيْكَ وَالْآلِ الْآئِتِ مِنْ

از

آنانکه

وسعی

سوی حق

قَبْلِكَ اللَّهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

صوابکار

بی همتا

خدایه

بسی ارشد

لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا

و آنچه

آسمانها را

در

مراود است آنچه

فِي الْأَرْضِ وَهِيَ الْعَلِیُّ

بزرگوار

و اوست

زمین

در

الْعَظِيمِ تَكَادَ السَّمَوَاتِ

بزرگوار
میخواهند
آسمانها

تَقَطَّرَتْ مِنْ فَوْقِهَا

سقطت
از
زیر آسمان

وَالْمَلَائِكَةُ يَسْبَحُونَ بِحَمْدِ

و فرشتگان
بگوید تسبیح میکنند
بستایش

رَبِّهِمْ وَيَسْتَغْفِرُونَ لِمَنْ

مردود را بخوانند
و گویند بخوانند
برای آنکه

فِي الْأَرْضِ إِلَّا أَنْ

اللَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ

خداست
اوست
امورند
و بخشاینده

وَالَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ

آنانی که
تویند
از شما

أُولَآئِكَ اللَّهُ حَفِیْظٌ عَلَيْهِمْ

مؤمنان خداوند نگاهبانان بر ایشان

وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيلٍ

و تو بر ایشان بر نیامده ای

وَكَذَٰلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ قُرْآنًا

و همین‌گونه وحی فرستادیم ما به تو قرآنی

عَرَبِيًّا لِّنُبَيِّنَ لَكَ آيَاتِهِ وَتَذَكَّرَ

عربی تا بیان کنیم برای تو آیاتش و یاد آوری

حَوَّلَهَا قَسْدًا يَوْمَ الْجُمُعِ لَا

تبدیل کردیم روز جمعه را از روز قیامت

أَنِّيَبَ فِيهِ قَرِيبٌ فِي الْجَنَّةِ

چون در آن روز نزدیک است در بهشت

وَقَرِيبٌ فِي السَّعِيرِ وَلَوْ

و نزدیک است در آتش و اگر نه

شَاءَ اللَّهُ لِمَعْلَهُمْ أَمَّةً وَاحِدَةً

وَلَكِنْ يَدْخُلُ مِنْ يَشَاءُ

إِنْ رَحِمَهُ وَالظَّالِمُونَ

مَا لَهُمْ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ

أَمْ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ

فَاللَّهُ هُوَ الْوَلِيُّ وَهُوَ يُحْيِي

الْمَوْتِ وَهُوَ عَلِيمٌ كُلِّ شَيْءٍ

قَلِيلٌ وَمَا اُخْتَلَفَ فِيهِ مِنْ

شَيْءٍ فَكَمَلَهُ اِلَى اللَّهِ زَكَاةً

وَاللَّهُ رَئِيفٌ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ

وَالِیْهِ اَنِیْبُ فَاطِرَ السَّمَوَاتِ

وَالْاَرْضِ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ

اَنْفُسِكُمْ اَزْوَاجًا وَمِنَ الْاَنْعَامِ

اَزْوَاجًا لِّتَذْكُرُوْهُ فِيْهِ لَیْسَ كَمِثْلِهِ

يَتَّبِعُ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ

لَهُ مَقَالِيدُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ

يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَن يَشَاءُ

وَيَقْدِرُ إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ

شَرَعَ لَكُم مِّنَ الدِّينِ مَا

وَصَّى بِهِ نَفْسًا وَالَّذِي

أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ وَمَا وَصَّيْنَا

وَمَا وَصَّيْنَاكَ بِهِ إِلَّا ذِكْرًا لِّذِكْرِكَ

بِهِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى وَعِيسَى

أَنْتَ أَقِمُّوهُمُ الْكَيْتَ وَلَا تَتَفَرَّقُوا

فِيهِ كَبَرٌ عَلَى الْمُشْرِكِينَ

مَا تَدْعُوهُمْ إِلَيْهِ اللَّهُ يَجْتَبِي

إِلَيْهِ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي

إِلَيْهِ مَنْ يَنْتَبِئُ وَمَا تَفَرَّقُوا

الْأَمْنُ بَعْدَ مَا جَاءَ هَرُ الْعَلَمِ

مگر از پس آنچه آمد بایشان دانش

بَغْيًا بَيْنَهُمْ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ
الذي هو عليه جان شال را که

مَنْ رَزَاكَ إِلَىٰ آخِلٍ مُّسَمًّى
از بود و کار او سرور تا ای نام بر روی

لَفِضَةٍ بَيْنَهُمْ وَارْتَاكَ الْيَتَامَىٰ
خدا را که میان ایشان رحمت را که یتیم را

الْكِتَابَ مَنْ بَعْدَهُمْ لَغِي
نام از پس ایشان غی

شَكَ مِنْهُ مَبِيبٌ فَلِذَلِكَ
کمالی اند از شک از آنکه پس از هر آنست

فَالْأَعْوَجَ وَاسْتَقَرَّ كَمَا آمَدَتْ
پس معوج و راست یافتن چنانچه فرموده شد

وَلَا يَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ وَقُلْ آمَنْتُ
بیت پس در آنکه کلام و ایشان و کبریا

بِمَا آتَىٰ اللَّهُ مِنْ كِتَابٍ

بایح قرونوشتا و خدای از نامه

وَأَمَرْتُ لِأَعْلَىٰ بَيْنَكُمْ اللَّهُ

رسودتلم تا دادوکنم میان شما خدای

بَيْنَا وَبَيْنَكُمْ لَنَا أَعْمَالُنَا وَلَكُمْ

برویدوکار و برویدوکار شما ما را کارها ما و شما را

أَعْمَالُكُمْ لَاحِجَةٌ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ

کارها شما نه بین محبتی بود میان ما و میان شما

لِللَّهِ يَجْمَعُ بَيْنَنَا وَآلِيهِ الْمُصِيبِ

خدای گرد کند میان ما و بویست بارگشت

وَاللَّيْنِ يَتَخَفُونَ فِي اللَّهِ

و انانک حجت میگویند در خطای

مَنْ بَعْدَ مَا اسْتَجِيبَ لَهُ

از پس ایح داده شد سزاوار حجتهم

تَجْتَنِّهِمْ رَاحِضَةً عِنْدَ رَبِّهِمْ

تجتننهم راحضة عند ربهم

وَعَلَيْهِمْ غَضَبٌ وَلَهُمْ عَذَابٌ

وعليهم غضب ولهم عذاب

شَدِيدٌ وَاللَّهُ الَّذِي أَنْزَلَ

شديد والله الذي أنزل

الْكِتَابَ بِالْحَقِّ وَالْمِيزَاتِ

الكتاب بالحق والميزات

وَمَا يَذْكُرُكَ إِلَّا السَّاعَةُ

وما يذكرك إلا الساعة

قَرِيبٌ يَسْتَجِيبُ بِهَا الدِّينَ

قريب يستجيب بها الدين

لَا يَوْمُ مَنُوتٍ بِهَا وَاللَّيْلُ

والليل

والليل

آمَنُوا مُشْفِقُونَ مِنْهَا وَيَعْلَمُونَ

کوشیده اند از آن و می دانند

أَنَّهَا الْحَقُّ إِلَّا إِنْ أَتَىٰ

که حقیقت است مگر آنکه اگر

يَمَّا زُكِرَتْ فِي السَّاعَةِ لِفِي

زمانی که در آن روز

ضُرَالٍ بِعَيْنِكَ ۖ اللَّهُ لَطِيفٌ

در آن روز که در پیشگاه خداوند

بِعِبَادِهِ يُزَكِّي مَن يَشَاءُ

در میان بندگان پاکیزه می گرداند هر که خواهد

وَهُوَ الْقَوِيُّ الْعَزِيزُ ۖ مَن

و او است قوی و عزیز ۖ هر که

كَانَ يَرْيَدُ حَرْثَ الْآخِرَةِ

خواهد که بکشت آبیاری آخرت

تَزِدْ لَهُ فِي حَزْنِهِ وَمَنْ

كَاتَ بَيْنَكَ حَزَنَ الدُّنْيَا

نَوْتَهُ مِنْهَا وَمَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ

مِنْ نَصِيبٍ أَمْ لَهُمْ شِرْكَةٌ

شَرَعُوا لَهُمْ مِنَ الدِّينِ

مَا لَمْ يَأْذَنْ بِهِ اللَّهُ وَلَهُ

كَلِمَةُ الْفَصْلِ لَقِيتُ بَيْنَهُمْ

وَأَتِ الظَّالِمِينَ لَهُمْ عَذَابٌ

وهابه سمك لادن مرآت اول كنهه

إِلَيْهِمْ فِي الظَّالِمِينَ مُشْفِقِينَ

دردناك در دانا شكاران لا مرآت

مِمَّا كَسَبُوا وَهُوَ وَاقِعٌ بِهِمْ وَالَّذِينَ

الذين كسبوا وواقع بهم واماك

آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ

كوييد وكرده كارهايك

فِي رَوْضَاتِ الْجَنَّاتِ لَهُمْ

در مرقعاتها بهشتها باشد مرآت

مِمَّا يَشَاءُونَ عَنْكَ بِهِمْ ذَلِكَ

الذي خواسته خود ودر بهار است

هُوَ الْفَضْلُ الْكَبِيرُ ذَلِكَ

والمعروف بزرگ است

الذي است الذي

الَّذِي يَبْنِي اللَّهُ عِبَادَهُ

آنچه که خداوند بنا می‌دارد عباد خود را

الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا

آنانی که ایمان آوردند و عمل کردند

الصَّالِحَاتِ قَلِيلًا أَسْأَلُكُمْ

سألكم عن الصالحات قلة

عَلَيْهِ أَجْرًا إِلَّا الْمَوْتَةَ

بر روی آنانی که عمل صالح کردند جز مرگ نیست

فِي الْقَتْلِ لَمَن يَفْتَرِ

در قتل آنانی که افتراء می‌کنند

حَسَنَةً نَّذَرَتْ لَهَا فِيهَا حَسَنًا

آنکه نذر کرده است برای خود حسناتی

إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ شَكُورٌ

بسیار بخشنده و سپاسگزار

يَقُولُونَ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ

میگویند بر خدا افترا میگوید

كَذِبًا فَإِنَّ يَشَاءُ اللَّهُ تَخْتَمُ

دروغ میگوید پس اگر خواهد خداوند بختم

عَلَى قَلْبِكَ وَيَمْحُوا اللَّهُ الْبَاطِلَ

بر دلت و باطل را از یاد دل پاک کند

وَيَتَّخِذِ الْحَقُّ بِكَلِمَاتِهِ إِنَّهُ

و اتخاذ کند حق را به کلماتش اینست

عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ وَهُوَ

دانا است به درونها و او

الَّذِي يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ

است که میپذیرد بازگشت از گناه

وَعَفْوًا عَنِ السَّيِّئَاتِ وَيَعْلَمُ

در معفو کردن آن را و میداند

مَا تَفْعَلُونَ وَيَسْتَجِيبُ الَّذِينَ

آنچه میکنید پاسخ بندگان

آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ

کردند و عملهای نیکو

وَيَزِيلُهُمْ مِّنْ فَضْلِهِ وَالْكَافِرُونَ

و از فضل خود و کافران

لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَلَوْ

برای ایشان عذاب شدیدی و اگر

بَسَطَ اللَّهُ إِلَيْكَ الرِّزْقَ لِعِبَادِهِ

گسترده کرد خداوند رزق را برای بندگان خود

لَنَخْوَ فِي الْأَرْضِ وَلَكِن

ما نمیترسیم در زمین و لیکن

يُنْزِلُ بِقُدْرٍ مَّا يَشَاءُ أَنَّهُ بِعِبَادِهِ

نازل میکند به قدرت آنچه خواهد بود بر بندگان خود

خَبِيرٌ تَصِيبٌ وَهُوَ الَّذِي

اکامه بیا داد

يَنْزِلُ الْغَيْثَ مِنْ بَعْدِ

رودخانه باران

مَا تَقْطُرُوا وَيَنْشُرْ رَحْمَتَهُ

آنچه نوسیدند و بشارت رحمت

وَهُوَ الْوَلِيُّ الْحَمِيدُ وَمِنْ

میداد دوستدار ستوده

آيَاتِهِ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ

آسمانها و زمین - آفرید

وَمَا يَتَّبِعُهُمَا مِنْ كَاتِبٍ

و آنچه بر آنها آید و پیوسته

وَهُوَ عَلِيمٌ جَمْعُهُمْ إِذَا يَشَاءُ

و او داند کرد آوردنشان چون خواهد



قَلِيلٌ وَمَا أَصَابَكُمْ مِنْ
مُصِيبَةٍ فِيمَا كَسَبَتْ أَيْدِيكُمْ
وَلَعَفْوًا عَنْ كَثِيرٍ وَمَا أَنْتُمْ
بِمُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ وَمَا
لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ
مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ
وَمِنْ آيَاتِهِ الْخَوَارِجُ فِي

الْبَحْرِ كَالْأَعْلَامِ إِنْ يَشَاءُ
يَجْعَلِ الْيَمِّ الْيَمْحَ فَيُظْلِلَ رَوَاكِدَ
عَلَى ظَهْرِ إِيَّاتِ فِي ذَلِكَ
لَا يَأْتِ لِكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ
أَوْ يَنْفَقَ بِمَا كَسَبُوا وَيَعْفَ
عَنْ كَثِيرٍ وَيَعْلَمُ الَّذِينَ
يَتَّخِذُونَ فِي آيَاتِنَا مَا لَهُمْ

مَنْ مَحِيصٌ فَمَا أَوْتِيَتْهُ

مَنْ يَنْجِي فَمَتَاعَ الْحَيَاةِ

الدُّنْيَا وَمَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ

وَأَنْتَ لِلَّيْنِ آمَنُوا وَعَلِمَ

رُؤُوسُهُمْ يَتَوَكَّلُونَ وَاللَّيْنِ

يَتَشَبَّهُونَ كِتَابُ الْأَمْرِ وَالْفَوَا

وَأَذَا مَا غَضِبُوا يَغْفِرُونَ

وَجَوَّادٌ سَوْدَانِيٌّ كَذَلِكَ

وَالَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمْ
 وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَأَمْرُهُمْ شُورَى
 بَيْنَهُمْ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ
 وَالَّذِينَ إِذَا أَصَابَهُمُ الْبَغْيُ
 هُمْ يَنْتَصِرُونَ وَجِزَاءُ سَيِّئَةٍ
 سَيِّئَةٌ مِثْلُهَا فَمَنْ عَفَى وَأَصْلَحَ
 فَأَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ إِنَّهُ لَا يُحِبُّ

واینها را که از خود بخوابند و در راه حق
 ایستادند و در راه حق بجای خود
 و از آنچه دادیم از خود بپاشند

الظالمين ولم ين انتصر
بعد ظلمه فأولئك ما عليهم
من سبيل إنما السبيل
على الذين يظلمون
النامت ويخوت في الأرض
بغيب الحق أولئك لهم عذاب
آليم ولم تنصبر وعقد

در دین و در دنیا و در آخرت

إِنَّ ذَلِكَ لَمِنْ عَزْمِ

الْأَمُورِ وَمَنْ يَضِلَّ اللَّهُ

فَمَا لَهُ مِنْ وَلِيٍّ مِنْ تَعْلَاهُ

وَتَرَى الظَّالِمِينَ لَمَّا رَأَوْا

الْعَذَابَ يَقُولُونَ هَلْ إِلَى

مَدَدٍ مِّن سِيبِكِ وَتَنبَهُمْ

يَخْرُصُونَ عَلَيْهَا خَاشِعِينَ

مَتَّ الذَّلَّ يَنْظُرُونَ مِنْ

طَرْفٍ خَفِيٍّ وَقَالَ الَّذِينَ

آمَنُوا إِنَّ الْخَاسِرِينَ

الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ

وَأَهْلِيَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ إِلَّا

إِنَّ الظَّالِمِينَ فِي عَذَابٍ

مَقِيمٍ وَمَا كَانَتْ لَهْمُ مِنْ

چون شده باشند و نه بود

أُولَئِكَ يَنْصَرُونَ ثُمَّ مَزَكُونَ

اللَّهُ وَهَمَّ يَضِلُّ اللَّهُ فَمَا

لَهُ هَمٌّ سَبِيلُكَ اسْتَجِيبُوا لِقَوْلِكَ

هَمَّ قَلْبِ أَنْ يَأْتِي

يَقْرَأُ لَا مَدْلَهُ هَمَّ اللَّهُ

مَا لَكُمْ هَمَّ تَمْلَأُ يَوْمَهُ

وَمَا لَكُمْ هَمَّ تَكِينُ فَإِنَّ

وَمِنْ مَرْتَدًا هَجِجَ كَرْدَانِدْ

أَعَدَّضُوا فَمَا أَرْسَلْنَاكَ

روحي کرد اند بسوئ لود عتادیم تدا

عَلَيْهِمْ حَفِيفًا إِنْ عَلَيْكَ

برای بختان بلیقت

إِلَّا الْبَلَاغُ وَإِنَّا إِذَا أَرْسَلْنَا

مکود رسالیدنه ویکوا چون

الْإِنْسَانَ مِنْ رَحْمَةٍ فَرَحَ

ادوی ط ازما نخشاشن ستاد شور

بِهَا وَاتَّصِبْهُمْ سَيِّئَةً بِمَا

روحي واکر بدو شد شانرا بدیغ بالی

قَدَّمْتَ إِلَيْهِمْ فَإِنَّ الْإِنْسَانَ

بیش لود شانرا دسها شان بس هادیه بدو

كَفُورًا لِلَّهِ مَلِكُ السَّمَوَاتِ

نسایر مر طار است ملک آسمانی

وَالْأَرْضَ يَخْلَقُ مَا يَشَاءُ

و زمین را می آفریند آنچه خواهد

يَهْبِ لِمَنْ يَشَاءُ إِنَّا نَأْتِيهِمْ

لعل من الله كما نزلنا نازلنا نازلنا

لِمَنْ يَشَاءُ الْكَفَرُ أَفَئِزُّوهُمْ

بر آنانی که خواهد کفر است یا جنت و بهشت

زَكَرْنَا وَإِنَّا نَأْتِيهِمْ

نشان دادیم و ما در کتاب و کتاب و کتاب

يَشَاءُ عَقِيمًا إِنَّهُ عَلِيمٌ قَدِيرٌ

خواهد نازا نازا نازا نازا نازا نازا

وَمَا كُنَّا لِنُشِيرَ أَنْبَاءَهُ

و ما بود ما را به شما خبر

اللَّهُ إِلَّا وَحِيلَ أَوْ مَنْ وَرَاءَ

خدا ای مگر عالم یا انچه

جَنَابِ أَقْبَسِكَ رَسُولَا

یا فرستاده فرستاده

فَيُوجِبُ بَادِنَهُ مَا يَشَاءُ إِنَّهُ

بسیار باده باده او آنچه خواهد

عَلَيْهِ حَكِيمٌ وَكَذَلِكَ

بلند استوار کارست و همچنانست

أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ رُوحًا مِّنْ

روحی فرستادیم به تو از

أَمْرِنَا مَا كُنْتَ تَدْرِي مَا

فرمان ما را نه می دانستی

الْكِتَابِ وَلَا الْإِنْمَارَ وَلَكِن

نامه که بدین و لیکن

بَعَلْنَا نُوَلِّهِ تَهْدِي بِهِ

که ایندیم او را روشنا می دهی به

هَمَّتْ نَشَاءَهُمْ عِبَادَتَنَا وَإِلَّا

لَتَهْلِكُنَّ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ

صِرَاطِ اللَّهِ الَّذِي لَهُ مَا فِي

السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ

إِلَّا إِلَهِ اللَّهِ تَصِيرُ الْأُمُورُ

سورة الخزعة نزلت في

مِنْ سَبِيٍّ فِي الْأَوَّلِينَ

از هیچ بیگانه‌ای در پیشینیان

وَمَا يَأْتِيهِمْ مِنْ سَبِيٍّ إِلَّا كَانُوا

و نه آن‌ها را از هیچ بیگانه‌ای مگر بودند

بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ فَأَمْ لَكُمْ آسَاءُ

بوی فسوس کردند پس هذا که بدیدم و خفتن

مِنْهُمْ بَطْشًا وَمِنْهُمْ مَثَلٌ

از ایشان بطش و گذشت مانند

الْأَوَّلِينَ وَلَئِنْ سَأَلْتَهُمْ مَنْ

پیشینیان و اگر برسی نشان از

خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ

آفرید آسمانها و زمین را

لَيَقُولَنَّ خَلَقْتَهُ الْعَزِيزُ الْعَلِيمُ

هولاد گویند آفریدنتان از عند بی‌نیاز

الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ

آله کرد مر شمارا زمین ط

مَهْدًا وَجَعَلَ لَكُم فِيهَا سُبُلًا

اقدام کاهی و بکود مر شمارا دران راهها

لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ وَالَّذِي

تا فکد شما راه برید شهرها والذی

بَنَى مِثَ السَّمَاءِ مَاءً بِقَلَدٍ

دور شمارا از آسمان آب با اندازه

فَاَنْشَرْنَا بِهِ بَلْدَةً مِّثْلَ ذَلِكَ

پس آنکه کردیم بدو زمین موده همچنانست

تَخْرِجُونَ وَالَّذِي خَلَقَ

برده را آورده شوی و آله افرید

الْأَزْوَاجَ كُلَّهَا وَجَعَلَ لَكُمُ

همه را و کرده مر شمارا

مَتَّ الْفَلَكَ وَالْأَنْعَامَ مَا

تَرْكَبُونَ لَتَشْتَوْا عَلَى ظَهْرِهِ

ثُمَّ تَذَكَّرُوا نِعْمَةَ رَبِّكُمْ إِذَا

اسْتَوَيْتُمْ عَلَيْهِ وَتَقُولُوا سُبْحَانَ

الَّذِي بَخَّلَنَا هَذَا وَمَا كُنَّا

لَهُ مُقْرِنِينَ وَإِنَّا إِلَى رَبِّنَا

لَمُنْقَلِبُونَ وَجَعَلُوا لَهُ مِنْ

عِبَادِهِ جَزَاءَاتِ الْإِنْسَانِ

عبدالوی هر چه مردم

لَكَفُورٌ مُّبِينٌ

یک نیاس بیست یا گرفت از الخ

تَخْلَقُ بَنَاتٍ وَأَصْفِيكُمْ

می آید دختران و برگزیده شما را

بِالْبَيْتِ وَالْأَبْنَاءِ بَشَرًا أَحَدَهُمْ

بسیار و جود مرده واده یا از ایشان

بِمَا ضَرَبَ لِلرَّحْمَنِ مَثَلًا

بناخ زد هر چه برای خدا

ظَلَّ وَجْهَهُ مَسْوَدًا وَهُوَ كَظِيمٌ

کرد روی وی سیاه و او خستناک بود

أَوَمَنْ يُنَشِّؤُ فِي الْحُلِيِّةِ وَهُوَ

یا آنکه برآید شود در برابری و او

فِي الْخِصَامِ غَيْبٌ مَبِينٌ وَجَعَلُوا

الْمَلَأَيْكَةَ الَّذِينَ تَهْمُ عِبَادَ الرَّحْمَنِ

إِنَّا نَا أَشْهَادًا خَلَقَهُمْ سَكَنَتْ

شَهَادَتُهُمْ وَيَسْأَلُونَ وَقَالُوا

لَوْ شَاءَ الرَّحْمَنُ مَا عَبَدْنَا هُمْ

مَا لَهُمْ بِذَلِكَ مِنْ عِلْمٍ إِنْ هُمْ

إِلَّا تَخْرُجُونَ أَمْ أُنْتَاهِمْ أَلَّا

من

مَنْ قَبْلَهُ فَهُمْ بِهِ مُسْتَشْكِرُونَ

بِقَالَوْا اَنَا وَجَدْنَا اَبَاءَنَا عَلٰى

اُمَّةٍ وَّاَنَّا عَلٰى اَنَارِهِمْ مُّهْتَدُونَ

وَكَلَّاكَ مَا اَرْسَلْنَا مِنْ

قَبْلِكَ فِيْ قَرْيَةٍ مِّنْ نَّبِيٍّ

اِلَّا قَالِ مَتَرَفُوْهَا اَنَا وَجَدْنَا

اَبَاءَنَا عَلٰى اُمَّةٍ وَّاَنَّا عَلٰى اَنَارِهِمْ

بِقَالَوْا اَنَا وَجَدْنَا اَبَاءَنَا عَلٰى اُمَّةٍ وَّاَنَّا عَلٰى اَنَارِهِمْ

إِنَّا بِهِ

قَالُوا هَذَا سِحْرٌ مُّبِينٌ كَافِرُونَ

وَقَالُوا لَوْلَا نُزِّلَ هَذَا الْقُرْآنُ

عَلَى رَجُلٍ مِّنَ الْقَبِيلَتِ

عَظِيمٍ أَهْمُ يَقْسَمُونَ رَحْمَةً

رَبِّكَ نَحْنُ قَسَمْنَا بَيْنَهُمْ مَّعِيشَتَهُمْ

فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَرَفَعْنَا

بَعْضَهُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ

بِهِمُ الْيَتِيمَ

لِيَتَّخِذَ بَعْضُهُمْ بَعْضًا سُرِيًّا

بعضی از ایشان بعضی را پنهانی و آغوش

وَرَحْمَةً رَبِّكَ خَيْرٌ مِّمَّا يَجْمَعُونَ

و الفتاویس بود و کار تو بهتر است از آنچه گرد می آورند

وَلَوْلَا أَنْ يَكُونَ النَّاسُ

و اگر نه باشند مردمان

أُمَّةً وَاحِدَةً لَّجَعَلْنَا لَكَ

لوحی یکدگر کردی مرا تازیانه کافران

بِالْحَمَتِ لِيُؤْتِيَهُمْ سُقَاتًا

بخشای و مریخانیان نشانده سقعات از

فِضَّةٍ وَمَعَارِجَ عَلَيْهَا يَتَطَهَّرُونَ

نقره و نردبانها که بروی می نشینند و پا می نهانند

وَلِيُؤْتِيَهُمْ أَنْبُوبًا وَسُرًّا عَلَيْهَا

و مریخانیان نشانده درها و تختها بروی



يَكُونُ وَتُخَفَّاهُ وَأَنْتَ كُلُّ

تکلیف زندگانی و در و نیست

ذَلِكَ لِمَا مَتَاعَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا

آنست که بر خود داری زندگانی دنیا

وَالْآخِرَةُ عِنْدَ رَبِّكَ لِلْمُتَّقِينَ

و آخرت نزد پروردگار برای پرهیزکاران است

وَمَنْ يَعْشُرْ عَنْ ذِكْرِ

و هر که بخشد از یاد کردن

الرَّحْمَنِ تَقْبِضْ لَهُ شَيْطَانًا فَهُوَ

رحمانی بر نگارد بر او شیطان بر او

لَهُ قَرِينٌ وَإِنَّهُمْ لَيَصَدَّقْنَهُمْ

بر او یار و یارانشان را بر او یارند

عَنِ السَّبِيلِ وَتَحْسَبُونَهُمْ

از راه می بردند و می دانند ایشان

تَهْتَدُونَ حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ نَاظِلٌ

راه را است که ببردگان تا چون آمد نما که بود

يَا لَيْتَ بَيْنِي وَبَيْنَكَ بَعْدُ

ای کاش که میان من و میان تو بودی

الْمُشْرِقِينَ فَيَسِّرُ الْغَرِيبَ

روشنترین پس بدو یاریست

وَلَوْ يَنْفَعُكُمْ الْيَوْمَ إِذْ ظَلَمْتُمْ

و اگر روزی که ستم کردید شما را سود کند

أَنْتُمْ فِي الْعَذَابِ مُشْتَرِكُونَ

همراه شما در عذاب شما

أَفَأَنْتَ تَسْمَعُ الصَّهْرَ أَوْ تَهْدِي

او پس تو شنیدی که گویا یا راه نهدی

الْعَمَىٰ وَمَنْ كَانَ فِي ضَلَالٍ

اینها را و هر که بود در گمراهی

تَمَيَّنْ فَإِنَّمَا أَهْبَبَتْ بِكَ فَإِنَّمَا

بسیار خوانده باشم بسیار خوانده باشم بسیار خوانده باشم

مَنْهُمْ مَّتَّقُوا اللَّهَ ذُرِّيَّتَكَ اللَّهُ

از ایشان از ایشان از ایشان از ایشان از ایشان از ایشان از ایشان از ایشان

وَعَلَّاهُمْ فَإِنَّمَا عَلَيْهِمْ مَّقْتَلُونَ

نموده بایم شادمان باشند بایم شادمان باشند بایم شادمان باشند

فَأَسْتَمْسِكْ بِاللَّهِ أَوْحَى إِلَيْكَ

بسیار خوانده باشم بسیار خوانده باشم بسیار خوانده باشم

إِنَّكَ عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ وَإِنَّ

بسیار خوانده باشم بسیار خوانده باشم بسیار خوانده باشم

لَذِكْرُكَ وَلِقَوْمِكَ وَسَوْفَ

تو را بندگان مراقتل و بندگان مراقتل و بندگان مراقتل

تَسْأَلُونَ وَأَسْأَلُ مَنْ أَرْسَلْنَا

بسیار خوانده باشم بسیار خوانده باشم بسیار خوانده باشم

بسیار خوانده باشم بسیار خوانده باشم بسیار خوانده باشم

مِنْ قَبْلِكَ مِنْ تَسْلِينًا آجَعَلْنَا

از پیش تو
پیغام برات آوردیم

مِنْ أَسْلَمْنَا مِنْ دُونَ الرِّحْمِ

از جو خدایک

الَّهِ تَعْلَمُ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا

خدا یان
برسید که شنود
ریدتی فرستادیم

مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ

موسی
نشانها با
موسی

وَمَلِيهِ فَقَالَ إِنِّي رَسُولُ رَبِّ

وگود من
سوکند
پیغام بر
بودر کار

الْعَالَمِينَ فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِآيَاتِنَا

جهان یان
پس چون آید ایشان
بایاتوار

إِذَا هُمْ مِنْهَا يَضْحَكُونَ وَمَا نُرِيهِمْ

نما که ایشان از آن
میخندند

مَنْ آيَةً إِلَّا هِيَ أَنْ كَبُرَتْ مِنْ

أَخْنَمَا وَأَخَذْنَا هُمَا بِالْعَذَابِ لَعْنَهُمُ

يَنْجِعُونَ وَقَالُوا يَا أَيُّهَا السَّاحِرُ

ادْعُ لَنَا رَبَّكَ بِمَا عَهِدَ عِنْدَكَ

إِنَّا لَمُهْتَلِفُونَ فَلَ مَا كَشَفْنَا

عَنْهُمْ الْعَذَابَ إِذْ هُمْ يُنْكثُونَ

وَنَارَكَ فِرْعَوْنُ فِي قَوْمِهِ

قَالَ يَا قَوْمِ أَلَيْسَ لِي مُلْكُ

گفت ای گروه اوست مرا بادشاهی

مِصْرَ وَهَذِهِ الْأَنْهَارُ تَجْرِي مِن تَحْتِي

مصر و این جویها

أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ أَمْ أَنَا خَيْرٌ

از یادآورم اوست یا من بهتر

مِن هَذَا الَّذِي هُوَ مَكِينٌ وَلَا

از این آنکه

يَكَادَرِي يَنُوتُ فَلَوْلَا أَلْقِي عَلَيْهِ

نزدیک نیست که سخن گشاه کور بشمارد آنکه اندر سرود

أَسْهُورَةٌ مِّن ذَهَبٍ أَفْجَاءٌ مَّعَهُ

دست برانگیز از زرد یا بهرگاه آمد با او

أَمْلَأَ أَيْكَةَ مَقْتَرِينَ فَأَنشَقَفَ

دشمنان هم آمدگان

قَوْمَهُ فَأَطَاعُوهُ إِنَّهُمْ كَانُوا

گروه خود را پس فرمان بردارند و اطاعت نمایند

قَوْمًا فَاسِقِينَ فَلَمَّا أَسْفَوْنا اثْقَمْنَا

گروهی فاسق و سرکش پس چون در غفلت و سستی افتادیم

مِنْهُمْ فَأَعْرَضْنَا عَنْهُمْ أَجْمَعِينَ

از ایشان پس از همه آنها روگردانیم

فَجَعَلْنَا مِنْهُمْ سُلَافًا وَمَثَلًا لِلْآخِرِينَ

پس از ایشان از هر گروهی را سرشتی و اندوخته‌ای قرار دادیم

وَلَمَّا ضُرِبَ ابْنُ مَرْيَمَ مَثَلًا

و چون پسر مریم را به مثالی قرار دادند

إِذَا قَوْمُكَ مِنْهُ يَصِدُّونَ

پس اگرگاه از قوام خود از او می‌ترسند

وَقَالُوا يَا إِلَهَنا خَبِّرْنا مَنْ هُوَ

و گفتند ای اله ما خبر بده که او کیست

و گفتند ای اله ما خبر بده که او کیست

مَا خَرَّبُوهُ لَكَ إِلَّا جَلَالًا

نه بیان کردند آن مثل کرد از هر کار نه چه ایشان

قَوْمٌ خَصِمُونَ إِنَّ هُوَ الْعَبْدُ

کردی بیکار کنند کایم نیست روی کند بد

أَنْعَمْنَا عَلَيْهِ وَجَعَلْنَاهُ مِثْلَ آيَةٍ

نیکوئی کردیم بر آن و کردانید بها اولد داشتی مریان

إِسْرَائِيلَ وَلَوْ نَشَاءُ لَجَعَلْنَا

بعقوب را و اگر خواستی کردی

مِنْكُمْ مِّثْلَ آيَةٍ فِي الْأَرْضِ

بدل شما نیکوئی در زمین

تَخْلُقُونَ وَإِنَّهُ لِعَالِمُ السَّاعَةِ

بس شما ایستد و حیرانه او داشتی است مریان

فَلَا تَمْنُنَ بِهَا وَاصْبِرْ هَذَا

بش بگمانا شوید عیاره بر آن و بس روی کنند مریان

صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ وَلَا يَصُدَّكُمْ

راهی است و نه گرداند شما را

الشَّيَاطَانُ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ

شیطان بدیدار و دشمنی بیست

وَمَا تَجَادِبْنِي بِالْبَيِّنَاتِ قَالِ

و تو مرا با دلایل روشن دروغ می گویی

قُلْ حُتِّبْتُكُمْ بِالْحِكْمَةِ وَلَا بَيِّنَاتٍ

می گویم شما را با حکمت و نه دلایل روشن

لَكُمْ بَعْضُ الَّذِي تَخْتَلَفُونَ فِيهِ

در بعضی از آنکه شما در آن اختلاف دارید

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا أَهْلَ الْإِلَهِ

پس بترسید خدا را و فرمان بردارای

هُوَ رَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ هَذَا

پس او را پرستید و پروردگار شما پس بتوسید این صراط

صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ فَاخْتَلَفَ الْآخَرَا
واو راست اختران کوهها

مَنْ بَيْنَهُمْ فَهَوْلٌ لَّا نَسْتِ ظَالِمًا
از میان شان بس وای مرانان که دورند

مَنْ عَذَابٌ يَوْمَ الْيَوْمِ هَلْ
از تنگناهی روز دوزخ هیچ

يَنْظُرُونَ إِلَّا السَّاعَةَ أَنْ
منتظرند بآنند مگر قیامت که

تَأْتِيهِمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ
آید ایشان ناگهان و ایشان نه دانند

الْأَخْلَاقِ يَوْمَئِذٍ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ
دوستان از دشمنان

عَدُوٌّ إِلَّا الْمُتَّقِينَ يَا عِبَادِ
دشمنانند مگر پرهیزکاران ای بنده

دشمنانند مگر پرهیزکاران ای بنده

لَا خَوْفٌ عَلَيْكُمْ الْيَوْمَ وَلَا أَنْتُمْ

نه تشویشی بر شما امروز و نه شما

تَخَزَّنُوا فِي الْبَيْتِ آمَنُوا بِآيَاتِنَا

الذی که ایستادید در خانه بایاتنا

وَكَانُوا مُسْلِمِينَ أَذْخَلُوا الْجَنَّةَ

درود کردند و دادگان در بهشت

أَنْتُمْ وَأَزْوَاجُكُمْ تُخْبَرُونَ

شما و زنان شما شادمان گردید

يُطَافُ عَلَيْهِمْ بِصَفَافٍ مِّنْ ذَهَبٍ

گردانیده شود بر ایشان صفای زر

وَالْأَبْوَابُ لَهَا وَفِيهَا مَا تَشْتَهُ الْأَنْفُسُ

و دروازه ها برایشان و در آنجا آنچه آرزو دارند نفسها

وَقُلْنَا الْأَعْيُنُ وَ أَنْتُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

و ما گفتیم که در آنجا شما در آنجا جاودانه خواهید بود

وَتِلْكَ الْجَنَّةُ الَّتِي أُدْثِمُوا

وانت . هشت . آنه میراث دان شد

بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ لَكُمْ فِيهَا فَاكِهَةٌ

باج شما کردید بر شما در آن میوه

كثِيرَةٌ مِنْهَا تَأْكُلُونَ إِنَّ

بسیار از آن می خوردید

الْمُبْرِمِينَ فِي عَذَابٍ مُّخَالَفٍ

کافران در عذاب مخالف

لَا يَمْتَرِعُونَ عَنْهُمْ وَهُمْ فِيهِ مُبْلِسُونَ

نه است کبریه از ایشان و نه نوبت باشند

وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ وَلَكِنْ كَانُوا

و این ستم نکریم ایشان و چون آن بودند

ظَالِمِينَ وَنَادُوا يَا مَالِكُ

الظالمین ندا کردند ای مالک

لِيَقْبِ عَلَيْنَا رَبُّكَ قَالَ إِنَّكُمْ

گویم که بپذیرد بر ما پروردگار تو گفت که شما

مَّا كُنْتُمْ لَقَدْ جِئْنَاكُمْ بِالْحَقِّ

یا ایستادگان که بپذیرد و حق را آوریم بر شما

وَلَكِنْ أَكْثَرَكُمْ لِلْحَقِّ كَارِهُونَ

و اما بیشتر شما را راستی را دشوار دارند

أَمْ آتَيْنَاكُمْ آمْرًا فَإِنَّا مُبْرِمُونَ

یا ایستادگان که بپذیرد امر را پس ما انجام دهنده

أَمْ تَخْشَوْنَ أَنَّا لَا نَسْمَعَ سَرَائِهِمْ

یا ایستادگان که بپذیرد می ترسید که ما ندانیم

وَلَنُخَوِّعَهُمْ بِلَايٍ وَرَسُولِنَا لَهُمُ الْيَتِيبُونَ

و ما را خواهند ترساند و فرستادگان ما نزد ایشان می

قُلْ أَتَنْتَحُونَ لِلرَّحْمَنِ وَلَدًا فَإِنَّا

گو اگر ما را بخواهند فرزندی پس ما را

أَوَّلَ الْعَالَمِينَ سُبْحَانَ رَبِّ

خوشترين نکر دارندگان باکست خلوت

السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ رَبِّ الْعَرْشِ

آسمانها زمین

عَمَّا يَصِفُونَ فَلَا

آنچه که توصیف میکنند

وَيَلْعَبُونَ حَتَّى يَأْتِيَ أَوَّلُ يَوْمِهِمُ الَّذِي

و بازی میکنند تا بیفتد اوّل روز ایشان آنکه

يُوعَدُونَ وَهُوَ الَّذِي فِي السَّمَاءِ

نموده داده شدند و او آنست در آسمان

إِلَهُ سَائِغِي الْأَرْضِ إِلَهُ وَهُوَ الْحَكِيمُ

خدایست رود زمین خدایست و اوست استوار

الْعَلِيمُ وَتَبَارَكَ الَّذِي لَهُ مَلَكُ

و دانای و باینکه است آنکه مراد با ایشانست

و در هر روز

السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا

وَعِنْدَكَ عِلْمُ السَّاعَةِ وَإِلَيْهِ يَرْجِعُونَ

وَلَا يَمْلِكُ

دَفْعُهُ الشَّفَاعَةُ إِلَّا مَنْ شَهِدَ بِالْحَقِّ

وَهُمْ يَعْلَمُونَ وَلَيْتَ سَأَلْتَهُمْ

مَنْ حَلَّتْهُمُ لَيَقُولَنَّ اللَّهُ فَإِنِّي

يُوقِلُونَ وَيُقِلُّهُ يَارَبِّ أَنْ هُوَ لَا

وَلَا يَمْلِكُ

وَلَا يَمْلِكُ

قَوْمٌ لَا يَوْمِنُونَ فَاَصْفَحْ عَنْهُمْ
وَقُلْ سَلَامٌ فَسَوْفَ يَخْلَمُونَ

سورة الاحزاب مكية مسح وخمسة

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
حَمْدُ وَالْكِتَابِ الْمُبِينِ إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ
فِي لَيْلَةٍ مُبَارَكَةٍ إِنَّا كُنَّا
مُنْذِرِينَ فِيهَا يُفْزَقُ كُلُّ نَفْسٍ

وَقَدْ فَهِمَ أَنْ عَذَابَ اللَّهِ شَدِيدٌ

أَمْرٌ بِكُمْ أَمْرًا مِّنْ عِنْدِنَا

کلایک امریک امری از نزد ما

إِنَّا كُنَّا مَرْسِلِينَ رَحْمَةً مِّنْ

برای شما فرستادیم رحمتی از

رَبِّكَ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

پروردگار شما او شنوا و داناست

رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ

خداوند آسمانها و زمین

وَمَا يَنْفَعُهَا إِنْ كُنْتُمْ مَّوْقِفِينَ

و آنچه بجا نیاورد اگر ایستاد باشید

لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ

نیست هیچ معبود مگر او زنده کننده و میراند

رَبُّكُمْ وَرَبُّ آبَائِكُمُ الْأَوَّلِينَ

پروردگار شما و پروردگار پدران شما

بپایان

بَاهُمْ فِي شَكِّ يَلْعَبُونَ

نزد ایشان در تملای اند اری میکنند

فَارْتَقِبْ يَوْمَ تَأْتِي السَّمَاءُ بِدُخَانٍ

سوحشم دار روزی که آرد آسمان دود

مَبِينٍ يَغْشَى النَّاسَ هَذَا عَذَابٌ

بیلا پوشد مردمان است عذاب

أَلِيمٌ رَبَّنَا انْكَشِفْ عَنَّا الْعَذَابَ

در ذاک ای پروردار! بکشاید از ما عذاب

إِنَّا مُؤْمِنُونَ إِنَّا لَهْمُ الْآلَةِ

که ما گردیم کائنات ایجا بود ایشان

وَقُلْ جَاءَهُمْ رَسُولٌ مِّنْهُمْ

وای آن که آمد نشان پیغامبر

تَوَلَّوْا عَنْهُ وَقَالُوا مُعَلَّمٌ مَّجْنُونٌ

روی گردانیدند از او و گویند آموزگار دیوانه

إِنَّا كَا شَفُّوَا الْعَذَابَ قَلِيلًا إِنَّكُمْ

انديک عذاب شما

کلیه

هر چند که شما بیدار

عَايُرُونَ يَوْمَ نَبْطِشُ الْبَطْشَةَ

که بپاشی

کیم

روز

بازگردانده اند

الْكِبَرَى إِنَّا مُتَقِمُونَ وَلَقَدْ فَتَنَّا

و لایستی از روی

راستایان که نام

چون که

قَبَاهَهُمْ قَوْمٌ فَجَعَلْنَاهُمْ قَبِيحًا وَهُمْ

و اول نشان

فرمود

پیش از ایشان کرده

رَسُولٌ كَرِيمٌ إِنْ أَذَا إِلَى

پیامبری

اگر کند

که

بزرگوار

عِبَادَ اللَّهِ إِنَّ إِلَهُكُمْ رَسُولٌ

الَّتِي

بیتاویج

بمن نهاد

بیدار خدای

أَمِينٌ وَإِنْ لَا تَحْلُوا عَلَى اللَّهِ

بر خدای استیج

سردون کشی

و که

سنان

کند

أَتَيْتَكُمْ بِسُلْطَانٍ مُّبِينٍ وَإِنَّ

عَذَّتْ بِذُنُوبِكُمْ وَلِتِلْكَ آيَاتُ الْجَبْرِ

وَإِنَّكُمْ تَوَلَّوْا إِلَى الْفِتْنِ أَعْتَزِلُوكُمْ

فَدَعَا رَبَّهُ أَنَّهُ مَوْلَا قَوْمٍ مُّجْرِمِينَ

فَأَنسَدَ بِعِبَادِكُمْ لَيْلًا إِنَّكُمْ

مُشِجَعُونَ وَإِنَّكُم بِالْبَحْرِ تَفْهَمُونَ

أَنَّهُمْ جُنُودٌ مُّخْرَجُونَ لَمْ تَرَكَوْا

مرايه ایشان لشکره باب فرود بردارند خنجره گزافه

مِنْ جَنَّاتٍ وَزَيَّنَّ

از بوستانها و چشمهها

وَزَيَّنَّ وَتَقَامُ كَيْفَ وَنَعْمَةٌ

و زیاده و زیاده و زیاده

كَانُوا فِيهَا فَالْهَيْبَةُ كَذَلِكَ

بودند در آن خوف بپناه خود و عبادت

وَأُورِثْنَاهَا قَوْمًا أَخْرَجْتَ فَمَا

و میراث دادیست گروه دیگران است

بَكَتْ عَلَيْهِمُ السَّمَاءُ وَالْأَرْضُ

گریست برایشان آسمان و زمین

وَمَا كَانُوا مُنْظَرِينَ وَلَقَدْ

و نه بودند زبانت دادگاه و هراهم بدی

بَنَيْنَا بَنِي إِسْرَءِيلَ مِنْ

از سران بنی اسرائیل

الغراب

میراث

الْعَذَابِ الْمُهَيَّبِ مِنْ فِرْعَوْنَ

تلخه خوار شده از فرعون

إِنَّهُ كَانَ عَالِيًا مِّنَ الْمُسْرِفِينَ

که او بود کدورت کن از کزانی موارات

وَلَقَدْ اخْتَرْنَا لَهُ عَلِيًّا عَلِيمًا عَلِي

و پدید می دادیم به ایشان را بر دانایی به

الْعَالَمِينَ وَاتَّيْنَاهُمْ مِّنَ الْآيَاتِ

مَا فِيهِ بَرَآءٌ مُّبِينٌ إِنَّ هَؤُلَاءِ

همانها را و پدید می دادیم شان را
آلج دروغ از باریست بید بود هر اینه انکاره

لَيَقُولُونَ إِنَّ هِيَ إِلَّا مَوْتَتُنَا

هم اینه میگویند نیست و حیرت مکر مردن ما

الْأُولَى وَمَا نَحْنُ بِمُتَشَرِّفِينَ

نخستین و نه با نندگرمکان

فَاتَّقُوا بِآيَاتِنَا أَنْتُمْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ

بهر آید بدانجا اگر هستید راستگوینان

أَكْثَرُ خَيْرٍ أَمْ قَوْمٌ يَتَّبِعُونَكَ وَتَالِيتِ

از ایشان بد یا گروهی که پیوسته و تالیت

مِنْ قِبَلِهِمْ أَهْلَكَ نَاهُمْ أَنْهُمْ

از ایشان پیش ایشان بودند هدا کردیم ما که ایشان

كَانُوا يَجْرِمُونَ وَمَا خَلَقْنَا

بودند گناهکاران و نه آفریدیم ما

هَذَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ

فاندا که براسق و بجز ایشان

لَا يَعْلَمُونَ أَنْ يَوْمَ الْقَضَاءِ

نه میدانند بدوستی روز جدا کردن

مَبْقَاتُهُمْ أَجْمَعِينَ يَوْمَ لَا يُغْنِي

باقی آنها را جمعی روزی که نه درنگ

ما خلقناهم
و ما یومئذ
السموات
و الارض

مقدار انعام هم روزی که نه درنگ
الراشد

مَوْلَى عَن مَّوَلَى شَيْئًا وَلَا

دوستی از دوستی چیزی را و نه

هَمَّ يُنْصَدُّونَ الْأَمْنِ

ایمانت یاری کرده شوند که از بیم

رَحِمَ اللَّهُ أَنَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ

المستول خداست که عزیز است او

الْمَكِينُ إِنَّ شَجَرَةَ الزَّقْوَمِ

و همیشه بخشانند و همیشه درخت زقوم

طَعَامُ الْآثِمِ كَأُكْلِ قُلُوبِ

خود است نه کماند و خوردن گناهی چون خوردن

فِي الْبَطُونِ كَغَلِي الْحَمِيمِ

در شکم و غلی خونگرم آب گرم

خَذْفَةٍ فَأَعْتَاقَهُ إِلَى سَوَاكٍ

گرفته شود و بگریزد او را بسوی میان

الْجَبْرِ ثُمَّ صَبُّوا فَوْقَ رَأْسِهِ

مِنْ عَذَابِ الْحَمِيمِ ذُقْ

إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْكَرِيمُ

إِنَّ هَذَا مَا كُنْتُمْ بِهِ مُتَمَتِّعِينَ

إِنَّ الْمُنْعِقِينَ فِي جَنَّاتٍ

وَعِوَتْ يَلْبَسُونَ مِنْسَلًا

وَأَسْتَبْقَى تَتَقَابَلِينَ لَئِنْ

بِقَامِ امْنِ

وَرَوَى دُرُودِي وَرَوَى دُرُودِي وَرَوَى دُرُودِي وَرَوَى دُرُودِي وَرَوَى دُرُودِي

يُدْعُونَ

وَزَجْنَاهُمْ يَخُورُ عَيْنٌ يَكْزِبُ

وَفِيهَا يَكُلُ فَاكِهَةٌ اٰمِيْنٌ لَا

يَذُقُوْنَ فِيْهَا الْمَوْتَ لَا الْمَوْتَ

الْاُولٰٓئِ وَوَقِيَهُمْ عَذَابُ الْجَحِيْمِ

فَخَلَا مِنْ رَبِّكَ ذٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ

الْعَظِيْمُ فَاِنَّمَا يَشْنَاهُ بِلِسَانِكَ

لَعَنَهُمْ يَتَذَكَّرُوْنَ فَاَزِيْقُ

تا ایشانند بند کبره

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

ع

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

دَاتِ آيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُوقِنُونَ

چنینکه نشانیها را مقرر شد که بیکدیگر قبول
و اختلافاً الیّیّ والنهار وما
و بیکدیگر شب و روز و آنچه

أَنزَلَ اللَّهُ مِنَ السَّمَاءِ مِنْ

زَرْقٍ فَأَنجِبَا بِهِ الْإِنصَابَ بَعْدَ

مَوْتِهَا وَتَصْرِيفِ الرِّيحِ آيَاتٍ

مردن وی و گرداندن بادها را نشانیها

لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ تِلْكَ آيَاتُ

اللَّهِ تُنَالُهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ

فَبِأَيِّ حَالٍ بَعْدَ اللَّهِ وَآيَاتِهِ

يَلْفُتُونَ وَيَكُلُّ آفَاكُ

أَتَيْتُمْ تَسْمَعُ آيَاتِ اللَّهِ تَنْبِي

عَلَيْهِ ثُمَّ يَصُدُّ مَسْتَكِرًا كَانُ

لَمْ يَسْمَعْهَا فَبَشِيرَةً بَعْدَ إِلَهٍ

وَإِذَا عَلِمَ مِنْ آيَاتِنَا شَيْئَانِ

اتَّخَذَ هَذَا طِرْلًا لَكُمْ لَعْمُ

عَذَابٌ مُّهِينٌ ﴿١٠﴾ وَمَنْ يَمُنْ

شکسته خوار کنند از بس آفتاب

بِحَقِّهِ وَلَا يُغْنِ عَنْهُمْ مَا كَسَبُوا

دو رخ است و نه دور شد از ایشان آنج و درین

شَيْئًا وَلَا مَا اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ

چیزی و نه آنج گرفتند از جز

اللَّهِ أَوْلِيَاءَ وَلَهُمْ عَذَابٌ

خدای دوستان و مرایشان شکسته

عَظِيمٌ ﴿١١﴾ هَذَا هَدَىٰ وَاللَّيْلِ

بزرگ این راه نایب و اناک

كَفَرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ لَهُمْ عَذَابٌ

کدر آوردند یا نه خداوند مرایشان شکسته

مِنْ رَبِّهِمْ وَاللَّهُ الْكَرِيمُ ﴿١٢﴾

از عذای دودن خدای کریم

سَخَّرَ لَكُمْ الْبَحْرَ لَتَجْرِيَ أَلْفُ لَكٍ

دریای کرد بر شما را دریای نای رود شکیف

فِيهِ بِأَمْرِهِ وَلِتَبْتَخُوا مِنْ

در درگاه او و تا بخواهید از

فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ

فضل او و تا شما ساء داوید

وَسَخَّرَ لَكُمْ مَّا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا

دریای کرد بر شما را آنچه در آسمانها و آنچه

فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا مِّنْهُ إِنَّ فِي

در زمین و همه از او است همانکه در

ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَّفْكُرُونَ

اینست نشانها مکرر چه را که اندیشه کنند

قُلْ لِلَّهِ اسْمُؤُا يُخَفِّفُ وَاللَّهِ

گو خداوند را که ببرد

لِلدِّينِ

لَا يَجُوزُ أَيَّامَ اللَّهِ

لِخِزْيِ قَوْمًا بِمَا كَانُوا

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَمِنْ آيَاتِهَا فَخْلِيهَا ثُمَّ إِلَى

وَأَنْتُمْ تَخْشَوْنَ كَذِبَ الْبَشَرِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالنُّوَّةَ وَزَيْنَاهُمُ الْجَنَابَ

ويعادري ووزيد ادم غاندا

وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ

میدادیم را دیم شانرا بر جهانیان

وَلَتَبْلُغَنَّهُمْ نِيبَاتٌ مِّنَ الْأُمُرِ

ویدادیم شانرا بختها از کار دنیا

فَمَا اخْتَلَفُوا إِلَّا مَن تَعَلَّكَا

بسند خلاف کردند بکدام از سر

جَاءَهُمُ الْعَالَمُ بَغْيًا يَّهِيمُ

آمد شانرا دامنش از بوسه کردن میان ایشان

إِنَّ رَبَّكَ يَقْضِي يَوْمَ الْقِيَمَةِ

بودد کار تو حکم کند میان ایشان روز قیامت

فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ

در آنچه بودند در وی اختلاف کنندگان بر

جَعَلْنَاكَ عَلَىٰ شَرِيعَةٍ مِّن

نیمه

الْأَمْرَ فَاتَّبِعْهَا وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ الَّذِينَ

کارین پس روی که آنرا و پس روی که آنرا و پس روی که آنرا

لَا يَخَافُونَ إِهْزَاجًا يَخْتَوُونَ عِلَّةَ

نه و آنکه هراسه ایشان هولند و در کنگه از تو

مِنَ اللَّهِ شَيْئًا وَإِنَّ الظَّالِمِينَ

از خدای چیزی و هراسه ستمگران

بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ وَاللَّهُ وَلِيٌّ

خو از ایشان بعضی از بعضی و خدا دوستدار

الْمُتَّقِينَ هَذَا بِصَافِرٍ لِلنَّاسِ وَهَذَا

برهین کارانراست این توان روشن است مریدان و اولاد

وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُوقِنُونَ أَمْ حَسِبَ

و بخودست مکر و حیله را بیکسان اند یا بنده است

الَّذِينَ اجْتَنَبُوا السَّبَّيَاتِ أَنْ

انانکه و درینند و درینند

يَتَعَاهَدُ كَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا

کیم شایا همچو آنان که روید و کردند

الصَّالِحَاتِ سَوَاءٌ مِّنْجَاهِ وَمِمَّا تَعْمَلُونَ

سَامِعَاتِ تَحْمُوتُ وَخَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ

بسمت آید حکم می کند و آفرید خدای آسمانها

وَالْأَرْضِ بِالْحَقِّ وَلَيُجْزِيَ كُلَّ

و زمین بر راستی و ناباراش داده شود هر

نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ

تجدا با حق و در نیک و ایشان را حق کرده نمود

أَفَرَأَيْتَ مَنِ اتَّخَذَ إِلَهَهُ هَوًى

اویس دلیش انا که ساخت خدای خود کام طاعت خود را

وَأَضَلَّهُ اللَّهُ عَلَىٰ عِلْمٍ وَخَتَمَ عَلَىٰ

و گمراه کرد خدا بر دانش و مهر کرد بر

سجده

سَمِعَهُ وَقَلْبُهُ وَجَعَلْ عَلَيْهِ بَصِيرَةً

کوشه‌های و دل‌های و کرد بر بنای او

غَشَاوَهُ فَمَتَّ يَهْدِيهِ مِنْ بَعْدِ

پوششش پس راه نمایدش از کورده‌ها پس هدایتش

أَفَلَا تَذَكَّرُونَ وَقَالُوا مَا هِيَ إِلَّا

اویس نه بند کیزد او گفتند نیست وی مگر

حَيَاتُنَا الدُّنْيَا نَمُوتُ وَنَحْيَا وَمَا

زندگانی این جهان می‌میریم و می‌زیم نیست

يُفْلِكُنَا إِلَّا اللَّهُ وَمَا لَهُمْ بِذَلِكَ

عجبند ما را مگر روزگار نیست برایشان بابت تو

مِنْ عِلْمٍ إِنَّهُمْ إِلَّا يَظُنُّونَ وَإِذَا

می‌دانند و الاقی نیستند مگر گمان برآوردن و چون

تَشَاجَّرَ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ مَّا كَانَتْ

خوانده شود برایشان ایتمارها

جَمَعْتَهُمْ إِلَّا أَنْ قَالُوا إِنَّمَا بَابُنَا أَرْبَعٌ

چهار دروازه است مگر آن که گفتند ما دروازه های ما را اگر

كُنْتُمْ صَادِقِينَ قُلِ اللَّهُ يَتَّبِعُكُمْ

همیشه شما را ایستادگويان بگويد خداي را كه كند من

ثُمَّ يَمِيزُكُمْ ثُمَّ يُجْمَعُ كُمْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ

بعد جمعاند شما را آن كه دارد شمارا بنوي روز قیامت

لَا إِلَهَ فِيهِ وَلَكِنْ أَكْثَرُ النَّاسِ لَا

ند چيزي بجز او را در حق و حقيقت بيشترين مردمان نه

يَعْلَمُونَ قُلِ اللَّهُ مَلِكُ السَّمَوَاتِ

والتك و مولا و راست بادشاه آسمانها

وَالْأَرْضِ وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ

و روزي كه بر خيزد قیامت

يَوْمَئِذٍ يَخْسِرُ الْمُبِطُونَ وَيَرْجِعُ

روز آنكه را بخورد بيهوده كاران و يفي هر امة

آنروز را بيهوده كاران و يفي هر امة

أُمَّة جَانِبَةٌ كُلُّ أُمَّةٍ نَدَّ عَالِي
كِتَابِهَا الْيَوْمَ تَحْزَنُونَ مَا كُنْتُمْ
تَعْمَلُونَ هَذَا كِتَابُنَا يُنْطَقُ عَلَيْكُمْ
بِالْحَقِّ إِنَّا كُنَّا نَسْتَنسِخُ مَا كُنْتُمْ
تَعْمَلُونَ فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا
الصَّالِحَاتِ فَيُكَفِّرُنَا عَنْهُمْ فِي
رَحْمَتِنَا ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْمُبِينُ

سید

مجلس خود آن رسداری

وَأَمَّا اللَّيْلُ كَفَرُوا أَفَلَمْ تَكُنْ آيَاتِي

وَمِنْ قَبْلِهِ أَنْ تَكُنْ كَقَوْمِهِمْ أَيْ

يَتْلُو عَلَيْكُمْ فَاسْتَكْبَرْتُمْ وَكُنْتُمْ قَوْمًا

مُجْرِمِينَ بِرَحْمَةِ اللَّهِ أَنْ تَكُنْ كَقَوْمِهِمْ أَيْ

مُجْرِمِينَ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ وَعَدَ اللَّهُ

حَقًّا السَّاعَةَ لَا يَنْبَغِي فِيهَا قُلُوبُهُمْ

حَقًّا السَّاعَةَ لَا يَنْبَغِي فِيهَا قُلُوبُهُمْ

لَا يَنْبَغِي فِيهَا قُلُوبُهُمْ

مَنْذَرِيبَ مَا السَّاعَةَ أَرْقَطًا لَا

مَنْذَرِيبَ مَا السَّاعَةَ أَرْقَطًا لَا

إِلَّا ظَنُّوا مَا نَحْنُ بِمُشْقِقِينَ وَيَدَّالِمُ

إِلَّا ظَنُّوا مَا نَحْنُ بِمُشْقِقِينَ وَيَدَّالِمُ

سَيِّئَاتُ مَا عَمِلُوا وَخَافَ بِهِمْ مَا كَانُوا

سَيِّئَاتُ مَا عَمِلُوا وَخَافَ بِهِمْ مَا كَانُوا

سَيِّئَاتُ مَا عَمِلُوا وَخَافَ بِهِمْ مَا كَانُوا

بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ وَقِيلَ الْيَوْمَ نُسَبِّحُكُمْ

كَمَا نُسَبِّحُ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَذَا

وَمَا وَبَّيْكُمْ النَّارُ وَمَا لَكُمْ مِنْ

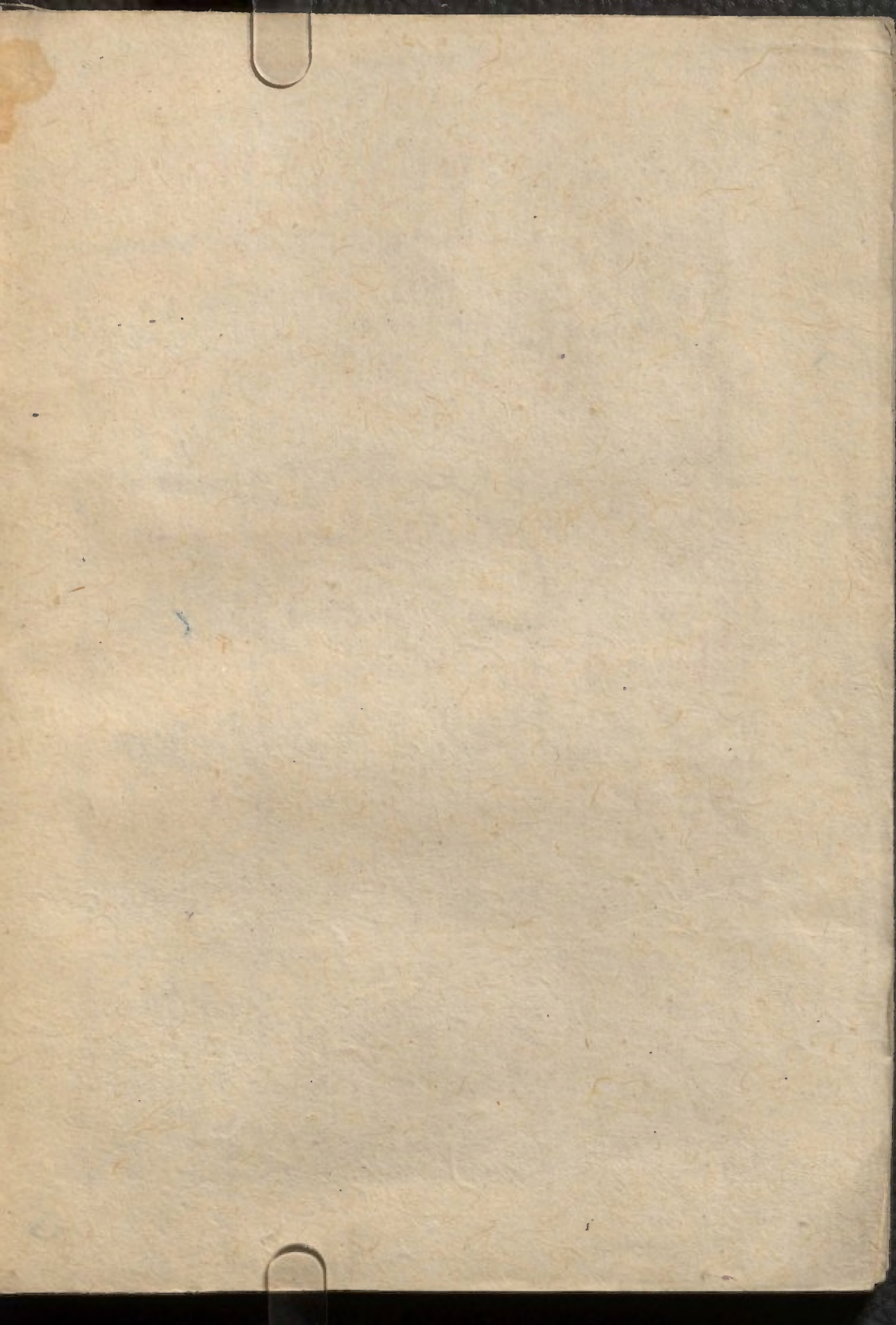
نَاصِرٍ بِدِينِكُمْ إِنَّا نَكُمْ

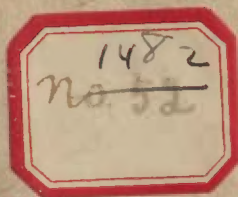
أَخْلَقْنَا بِإِذْنِ اللَّهِ هَذَا وَغَرَّكُمْ

الْحَيَاةُ الدُّنْيَا فَالْيَوْمَ لَا تَخْرُجُونَ

مِنْهَا وَلَا تُمْسِكُونَ بِدِينِكُمْ

ازان در این روز از شما بگویند





1482
no. 52